

கருவி வேற்றுமை:- தொல்காப்பியம் முதல் இக்காலம் வரை

முனைவர் கி. சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மெரினா வளாகம், சென்னை - 600005.

தொல்காப்பியம், வீர்சோழியம், நேமிநாதம், நன்னால், இலக்கண விளக்கம், தொன்னால் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம், அறுவகை இலக்கணம், தென்னால், தமிழ்நால், தமிழ்க்காப்பு இயம் போன்ற இலக்கண நூற்கள் உணர்த்தும் மூன்றாம் வேற்றுமையினை அடிவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தொல்காப்பியர் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாக ஒடு என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வேற்றுமை வினைமுதல், கருவி என்ற இரண்டின் அடிப்படையில் தோன்றும் என்பதைப் பின்வரும் நூற்பா விளக்குகின்றது.

“மூன்றா குவதே
ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளாவி
வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே”
(தொல்.சொல்.73)

மூன்றாம் வேற்றுமை ஏற்கும் பயனிலைகளாக, அதனினியற்றல், அதற்கு கிளாவி, அதன்வினைப்படுதல், அதனினாதல், அதற்கு கோடல், அதனைப்படிக்கல், அதனோடியைந்த ஒருவினைக் கிளாவி, அதனோடியைந்த ஒப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வேற்றுமையின் பொருள் நிலையினைப் புறக்கரணம், அக்கக்ரணம் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கின்றது.

“ஜெயன்புதுகரு மத்திரண்டாவ ததுவொருகாற்
பையவழித்து மூன்றோடொடாலாம் பகர்கருத்தா
வையநிக்கும்ர ணத்தின்வருங்குப் பொருட்டென்பது
மெய்திகழுவேற்றுமை நான்காவதாமிக்க
கோளியிலே”
(வீர்ம்.சொல்.வேற்றுமைப்படலம்.6)

நேமிநாதம் ஆன், ஒடு என்பதை உருபாகச் சுட்டுகின்றது. வினைமுதல், கருவி என்ற பொருள் அடிப்படையில் வரும் என்கிறது.

“ஜெயன் நுருபிரண் டாவ ததுவினையும்
எய்தும் குறிப்பும் இயலவரும் - தையலாய்
ஆனொடு மூன்றா வதுதான் வினைமுதலும்
ரைனைக் கருவியுமாம் ஈங்கு”
(நேமி.42)

நன்னால் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு என்பதை உருபாகக் கொண்டு இலக்கணம் வகுக்கின்றது.

“மூன்றா வதனஉருபு ஆல் ஆன் ஒடு ஒடு
கருவி கருத்தா உடனிகழுவு அதன்பொருள்”
(நன்.சொல்.297)

இலக்கணவிளக்கமும் நன்னாலைப் பின்பற்றி ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு என்பதை உருபாகக் கொண்டு இலக்கணம் இயற்றியுள்ளது.

“மூன்றா வதனுரு பாலா னோடொடு
கருவி கருத்தா வடனிகழ் வதன்பொருள்”
(இ.வி.சொல்.200)

தொன்னால் விளக்கம் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு என்பதை மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகக் கொண்டு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது.

“மூன்றாவதன் உருபு ஆல் ஆன் ஒடு ஒடு
கருவி கருத்தா உடனிகழுவு அதன் பொருள்”
(தொ.வி.சொல்.58)

முத்துவீரியம் ஆல் என்பதை மட்டும் வேற்றுமை உருபாகக் கொள்கின்றது. கருவி, கருத்தா, உடனிகழுவு என்ற பொருள் அடிப்படையில் வரப்பெறும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

“ஆலோ னோடொடு மூன்றன தாருபே”
(மு.வி.515)

“கருவி யுடனிகழுவு கருத்தா வதன்பொருள்”
(மு.வி.516)

சுவாமிநாதம் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு என்பதை உருபாகக் குறிப்பிடுவதோடு, கொண்டு என்ற சொல்லுருபையும் மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

“படுமெழுவாய் உருபுவினை முதல்ஏற்கும் வினை, பேர் பயனிலையாய்: இரண்டனஉருபு ஜயாய்: கன் மதத்தின் முடுகுசெய்ப் படுபொருளே யேற்கும்வினைக் குறிப்பான் முற்று: மூன்று உருபு ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு, கொண்டு என்று இடுதல், வினை முதற்கருவி யுடனிகழுவே ஏற்கும் இசைவினைபோபய வினையாய்: நான்குஉருபே குவவாம், வடுவில்வினை முதல்கொள்வோன் தான்ஏற் குங்கொடை முன்வருவினை யுஞ்சிலபெய ரும்முடிபு கூறிடுமே”
(க.நாதம்.42)

அறுவகை இலக்கணத்தில் மூன்றாம் வேற்றுமை குறித்ததான் பதிவுகள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. தமிழ்நால் ஒடு, ஒடு, ஆன், ஆல் என்பதை மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகச் சுட்டுகின்றது. இத்துடன் உடன் என்பதை மூன்றாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபாகவும் குறிப்பிடுகின்றது.

“மூன்றன் உருபே ஒடு ஒடு உடனே:
தோன்றும் பொருள் உடன் நிகழுவு: மேலும்
ஆன், ஆல் உருபையும் அவற்றின் கருவிப்
பொருளையும் இதனொடு பொருத்திக் கூறுவர்”
(த.நா.75)

தென்னால் ஒடு என்ற உருபினையும், ‘உளி’, ‘மாறு’ என்ற சொல்லுருபுகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. ‘இன்’, ‘ஆன்’ என்ற மாற்றுருபுகளையும், உடனிகழுவாய் வரும் ஒருவினைக் கிளாவி, வேறுவினைக் கிளாவி, ஏப்பல் ஓப்புரை என்பதை மூன்றாம் வேற்றுமையின் பயனிலையாகக் கொண்டு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது தென்னால்.

“ஒடுவெனப் பெயரிய மூன்றா வகுதே
கருவி மூவகையையும் தரலதன் பொருளே”
(தென்.51)

“கருவி காரணம் ஏதுமுதல் மூலம்
ஒருபொருட் கிளாவியாய் வருமதனிடத்தே”
(தென்.52)

“முதல்துணை நிமித்தமெனக் காரணம் மூன்றே”
(தென்.53)

“இன் ஆன் ஏதுவின் மாற்றுரு பாம்தி
மாறுஙன வருபவை சொல் உருபாகும்”
(தென்.54)

“உடனிகழ் வாய்வரும் ஒருவினைக் கிளவியும்
வேறுவினைக் கிளவியும் ஓப்பலோப் புரையும்
அனைபிறவும் ஒடுவொடும் தோன்றிக்
காரணப் பொருள்தரின் கருவிவேற்றுமையாம்”
(தென்.55)

“ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்தே”
(தென்.56)

தமிழ்க் காப்பு இயம், ஒடு என்பதை உருபாகவும், ஒடு
என்பதை மாற்றுருபாகவும், உடன் என்பதை
சொல்லுருபாகவும், வினைமுதல், கருவி என்பதை
வேற்றுமைத் தோன்றும் இடங்களாகவும் சுட்டுகின்றது.

“முன்றா குவதே ஒடுவெனப் பெயிய
வேற்றுமைக்கிளவி வினைமுதல் கருவியொடு
நிகழ்செயல் அதுவே”
(த.கா.இ.111)

“ஒடென் உருபதன் பதிலி உருபனே”
(த.கா.இ.112)

“உடனெனும் சொல்லுரு வருதலும் உடைத்தே”
(த.கா.இ.113)

“அதனின் இயறல் அதற்கு கிளவி
அதன்வினைப் படுதல் அதனின் ஆதல்
அதனிற் கோடல் அதனொடு மயங்கல்
அதனொடு இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி
அதனொடு இயைந்த வேறுவினைக் கிளவி
அதனொடு இயைந்த ஒப்பல் ஒப்புரை
இன்னான் ஏது ஈங்கென வருங்கம்
அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார்”
(த.கா.இ.114)

தெலுங்கில் முன்றாம் வேற்றுமை உருபுகாகச் சேத
அல்லது சேவும், கண்டத்தில் இம் என்பதும் உருபுகளாக
உள்ளன.

தமிழில் உள்ள ஆல் என்பது கால் என்பதன் திரிபு
என்றும், கொண்டு என்னும் சொல்லுருபு கொள் என்னும்
வினைப்பகுதியின்றும் பிறந்தது. இச்சொல்லுருபு
மலையாளத்தில் உள்ளது. ஒடு, ஒடு, ஒடெ என்பன ஒட்டு
என்னும் வினைப்பகுதியின்றும் பிறந்தன என்றும்
கால்டுவெல் குறிப்பிடுகிறார் (மு.வ.,2008:168).

முன்றாம் வேற்றுமை என்று நன்னால் கொள்வதில் ஆல்,
ஆன் என்னும் உருபுகள் கருத்தா, கருவி என்னும்
பொருள்களையும்; ஒடு, ஒடு என்னும் உருபுகள்
உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்களையும் உணர்த்துவதாக
எடுத்துக்காட்டி, அது உடனிகழ்ச்சி வேற்றுமை, கருவி
வேற்றுமை என இரண்டு வேற்றுமைகளாகப் பிரிக்கப்பட
வேண்டுமென்பார் கால்டுவெல் (1956:254).

அழுத வேற்றுமை, பொருள் வேற்றுமை, காரண
வேற்றுமை, உடனிகழ்வு வேற்றுமை என்னும் நான்கு

வேற்றுமைகளைக் குறிக்க வழங்கும்
உருபுகளையும் இவ்வேற்றுமைகளின் தொடரியல் அமைப்பு
மற்றும் நட்புக்களையும் விரிவாகப் பேசுகிறார்
ச.அகத்தியாலின்கம் (1979:124-134). தமிழில் கருவி
வேற்றுமையிலிருந்து காரண வேற்றுமையைத் தனியே
பிரித்தறிந்து விளக்குகிறார் பொற்கோ (1973:88).

இலக்கணநூற்களின் கூற்றுப்படி, இவ்வேற்றுமை கருவி
வேற்றுமையாகும். முன்றாம் வேற்றுமை கருவி, காரணம்,
ஏது ஆகியன ஒரு பொருட்கிளவியாக ஏற்றுக் கொண்டாலும்
பொருளில் சிறிது வேறுபாடு காணப்படுவதை உணரலாம்.

தற்காலத் தமிழல் முன்றாம் வேற்றுமை

கருவிப்பொருள்

கருவிப்பொருளினை அகக்கருவி, புறக்கருவி
என்று இரண்டாகப் பிரிப்பதுண்டு.

புறக்கருவி

உங்கள் ஆடையால் துடைத்து எறிய
சேலை முந்தானையால் துடைத்துக்கொண்டு
படி இறங்கி வந்தாள் தாசன் கோடாரியால்
மரத்தை வெட்டினான்
கணவனை மனைவி அரிவாளால் வெட்டி
கொண்றாள்

அகக்கருவி

மல்லிகா மனதால் நினைத்துப் பார்த்தாள்
சிலவி நெஞ்சோடு அனைத்துக் கொண்டாள்
லெட்சுமி அறிவால் சிறந்தள்

அடைமொழிப் பொருள்

புன்னகேயோடு ரூபனைப் பார்த்தார்
எச்சரிக்கையோடு தன் தகப்பனாரை ஒருக்
கண்ணால் பார்த்தான் பெருமிதத்தோடு தனக்குள்
சொல்லிக் கொண்டார்
எல்லாவற்றையும் ஆவலுடன் கேட்டேன்

ஒப்புமைப் பொருள்

அம்மாவோடு என்னை ஒப்பிடும்போது எனக்கு
வெக்கமாக இருந்தது மத்திய அரசோடு மாநில
அரசுகளை ஒப்பிட முடியாது மற்றவர்களோடு
என்னை ஒப்பிடாதார்கள் அலீக் பேட்டி

வரையறைப் பொருள்

இவ்வளவோடு நிறுத்திக்கொண்டானே அதுவே
பெரிய பாடு (தேடல்,ப.50)
அடுத்த மாதத்துடன் நான் கிரிக்கெட்டிலிருந்து
ஓய்வு பெறுகிறேன்

வரையறையில்லாப் பொருள்

இரக்கத்துடன் பார்த்தான்

கலப்புறுப் பொருள்

ஆண்மழை என்பது மின்னலுடன் காலிறங்கிப்
பெய்து அழிவை உண்டாக்குவது
சிரித்த பதில் குலுடன்

இருநூடன் உரையாடலை நிறுத்தி
 பாலோடு அதிக தண்ணீர் கலந்து விற்கிறார்கள்
 என புகார் வந்துள்ளது
 எதிர் கட்சியினர்கள் சிலர்
 ஆங்கந்கட்சியிடன் இணைந்துவிட்டனர்
 தண்ணீரோடு சில மீன்கள் விழுந்து மணலில்
 துடித்தன

வினைப்பொருள்

வெடிகுண்டு ரவிகும்பலை கண்டோடு பிடிக்க
 தனிப்படை அமைக்கப்பட்டது
 வாகனங்கள் நக்சலைட்டுகளால் தகர்க்கப்பட்டன
 கழுவி எடுத்து விளையாடும் கண்கஞ்டன் வீட்டுப்
 பாடச்சிறுமி

கூட்டல் அல்லது சேர்தல் பொருள்

இதோடு அதைச் சேர்த்துக் கொள்
 இன்னைக்கியோட ஒன்பது நாள் ஆகுது
 அவரோடு இவரைரும் சேர்ந்து வந்தால் தான்
 சரிப்பும்

வினையடைப் பொருள்

இரவோடு இரவாக பொழுது கழிந்தது
 கற்றோடு காற்றாக படகும் செல்கிறது
 மண்ணோடு மண்ணாக போகும் என்றான்

பிறமொழிச்சொல் + ஆல் உருபு

தற்காலத் தமிழில், தமிழக்கு உரிய முன்றாம் வேற்றுமை உருபான் ஆல் பிறமொழிச்சொல்லுடன் இணைந்து அதேப் பொருளினைத் தருகிறது.

இன்று வந்த பெட்ரோலால் (பெட்ரோல் + ஆல்) வாகனங்கள் வழக்கம் போல் ஓடின.

தற்காலத் தமிழில் முன்றாம் வேற்றுமையில் அகக்கருவி, புறக்கருவி, வரையறையில்லாப் பொருள், வரையறைப் பொருள், வினையடைப் பொருள், கூட்டல் அல்லது சேர்த்தல், வினைப்பொருள், கலப்புறுப்பொருள், ஓப்புமைப்பொருள் போன்ற பொருள்களைகள் காணப்படுகின்றன. உடன், கொண்டு, இட்ட ஆகிய சொல்லுருபுகள் காணப்படுகின்றன. நான்காம் வேற்றுமை உருபுகள் பிறமொழிச்சொல்லுடன் இணைந்து அதேப் பொருளையே தருகின்றது.

முன்றாம் வேற்றுமை உருபான் கண்ணும், அதனுடைய பொருட் பாகுபாடுகளும் தொல்காப்பியம் முதல் தற்கால இலக்கண நூலான தமிழ்க் காப்பு இயம் வரையில் பொருண்மை நிலையில் சிற்சில மாற்றங்கள் பெற்று வந்துள்ளதை அறியலாம். பிறமொழிச்சொல்லுடன் முன்றாம் வேற்றுமையை உருபுகளும், சொல்லுருபுகளும், மாற்றுப்புகளும் இணைந்து தற்காலத் தமிழில் மரபிலக்கணத்திற்கு உணர்த்திய அதே பொருளையே தருவது குறிப்பிடத்தக்கது. காலமாற்றம், வளர்ச்சியினால் இலக்கண நூற்கள் தங்களது இலக்கணக் கோட்பாடுகளில் மாற்றத்தினையும் வளர்ச்சியினையும் பதிவுசெய்வது காலத்தின் தேவையாகும். அவ்வகையில் முன்றாம் வேற்றுமைக் கோட்பாட்டு ஆய்வினைத் தொல்காப்பியம் முதலாகத் தற்கால இலக்கண நூலான தமிழ்க் காப்பு இயம் வரையில் நிறுத்திவிடாமல், அதையும் தாண்டி தற்காலத் தமிழில் இக்கோட்பாட்டினைப் பொருத்திப் பார்த்து அவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தினையும் வளர்ச்சியினையும் பதிவு செய்வது மொழியியல் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கும் இலக்கணக் தொடர்பான பேராய்வுக்கும் பெரிதும் உதவும் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

துணைநின்ற நூற்கள்

- [1] மரபிலக்கண நூற்களும் உரைகளும்
- [2] அகத்தியிலங்கம்.ச., 1979, மொழியியல் சொல்லியல் பெயரியல், அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியற்கழகம், அண்ணாமலை நகர்
- [3] பரமசிவம், கு., 1983, இக்காலத் தமிழ்மரபு.அன்னம் (பி) லிட், சிவகங்கை.
- [4] பாலுசாமி.சு., 2007, தொல்காப்பிய வேற்றுமைக் கோட்பாடு, தீருக்குறள் பதிப்பகம், சென்னை.
- [5] பொற்கோ, 1973, இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை - தொகுதி 1, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவலஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை.
- [6] மீனாட்சிகந்தரம்.தெ.பொ., 1977, தமிழ் மொழி வரலாறு, சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை.
- [7] வரதராசன்.மு., 1963, மொழிநூல், கழகவெளியீடு, சென்னை.
- [8] வரதராசன்.மு., 2008, மொழி வரலாறு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், திருநெல்வேலி.
- [9] வேல்மயில்.த., 2010, நன்னூலும் பின்னைய இலக்கண நால்களும், காவ்ய பதிப்பகம், சென்னை.
- [10] Caldwell,R.,1956, Comparative Grammar of the Dravidian Languages, University of Madras, Chennai.